

ခင်

နိဒါန်း

ခင်နဲ့ မောင်ယူမယ်လုပ်တော့ခင်မိဘများကသဘောမတူကြ။ ဒီတော့မောင်ကခင်ကို ပြင်ဦးလွင် ကိုခိုးပြေးတယ်။ သိတဲ့အတိုင်းဘဲခင်မိဘများက ခင်ကိုအမွေပြတ်ပေါ့။ မောင်ဆိုတဲ့ကိုမောင်မောင်ကမောင်ဘဲ၊ မိဘ၂ပါးစလုံးမရှိ တော့လို့လိမ္မာမလားဆိုတော့မလိမ္မာဘူး။ ပြင်ဦးလွင်က အဒေါ်မုဆိုးမကြီး ရှာကျွေးတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ ဘွဲ့တစ်လုံးတော့ရပါရဲ့၊ တေတယ်လေ။ အရက်သောက်၊ ရုတ်ပွေ့နဲ့ အဆိုးဆုံးက -ဖဲ၊ ပြောတော့ ကျောင်းသား ဘဝထဲ ကအဆောင်မှာမိုးလင်းပေါက်ရိုက်လာတာဆိုဘဲ။ ဘွဲ့ ရပြီးအလုပ်လက်မဲ့ဘဝနဲ့ ယောင်နေတုံး ခင်နဲ့ တွေ့တယ်။ မောင်တို့ ပြင်ဦးလွင် က မာလာက သူ့ အိမ်သွားလည်တုံး မောင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလို့ လေ။

အတိုချုပ်ကတော့ သိပြီးမကြာခင်မှာဘဲသနားအောင်ပြော၊ နွားပိန်တွယ်တွယ်ပြီး၊ ခင် အီကို နောက်ဆုံး နှစ် တက်နေတုံးအတင်းလိုက်တဲ့မောင်ကို ခင် အရှုံးပေးလိုက်ရ တယ်။ အိမ်ကသဘောမတူတော့ ပြင်ဦးလွင်က အဒေါ်ဆီကိုခိုးပြေး၊ မောင့်ဒဏ်ကိုခံနေကြမောင့်အဒေါ်ကကောင်းရှာပါတယ်။ လင်မယား၂ယောက်ကိုသူ့ ပျဉ် ထောင်အိမ်ကအခန်းလေးတစ်ခန်းကနဲ့ ပေးတယ်။ နောက်ပြီး။ သူ့ အိမ်နားမှာ ဘီယာစက်ရုံ ထောင် ထား တဲ့ ပထန်ကုလားသူဌေး ကိုအိပ်ရာဟင် ဂဲ့ စက်ခုံမှာ စာရင်းကိုင် အလုပ်သွင်းပေးတယ်လေ။ ခင်က ကျောင်းမပြီးခဲ့ပေမဲ့၊ မောင်နဲ့ အဒေါ်အလုပ်သွားချိန်မှာအိမ်မှာအလကားမနေပါဘူး။ အိမ်မှုကိတ်စ အဝဝနဲ့၊ အဒေါ်အိမ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောင့်ထမင်းချက်တယ်။ ထမင်းစားချိန်မောင့်ကိုထမင်းချိုင့်သွားပို့တယ်။

မညားခင်လိမ္မာပါတော့မယ်ဆိုတဲ့မောင်။ ခွေးမြီးကောက်ကျဉ်တောက်စွပ်ပါဘဲ၊ သိပ်မကြာခင်ဇာတိပြုလာတယ်။ အိမ်ပြန်နောက်ကျလာတယ်။ မူး လာတယ်။ အဆိုးဆုံးပြဿနာက လချုပ်စာရင်းလုပ်တော့ မက်မန်းသီးဖိုးတွေ စာရင်းရှင်းတမ်းမှာငွေ ၅ သိန်းကျော်ကွာနေတယ်။ ကိုအိပ်ရာဟင် သိပ်စိတ်ဆိုးတယ်။ တစ်ပတ်အတွင်းအဲဒီငွေ တွေပြန်လျော်ပါ။ ပြန်မလျော်နိုင်ရင်လိမ်လည်မှုနဲ့ ထောင်ထဲသွားရမယ်တဲ့။ မောင့်ကိုကြိတ်မေးတော့၊ သူ့ သူငယ် ချင်းနဲ့ ကြိတ်ဝိုင်းတစ်ခုမှာခဏလှည့်သုံးမိတာအကုန်ပြောင်သွားဆိုဘဲ။ သူ့ အပေါင်းအဖော်တွေဆီငွေလိုက်ချေး တော့ဘယ်သူမှမကူညီဘူး။ ခင်လဲကိုယ့်မိုက်ပြစ်နဲ့ ကိုယ်ဆိုတော့မိဘဆီကိုပြန်အပူမကပ်ချင်ဘူး။ အဒေါ်လဲစိတ် ဆင်းရဲ၊ ခင်လဲစိတ်ဆင်းရဲ၊ ဒီတော့ကိုယ်တော်က ရန်ကုန်က သူ့ ဆရာဆီမှာငွေသွားချေးမယ်ဆိုပြီးဆင်းချသွား လေရဲ့။ သူ့ ဆရာကလဲအငြိမ်းစားကျောင်းဆရာဆိုတော့ငွေ၅သိန်းကိုသူ့ ကိုလှည့်နိုင်မယ်မထင်။

ခင်လဲမောင့်ကိုအလုပ်ထဲထမင်းသွားပို့ရင်း အလုပ်ရှင်ကုလားသူဌေးကိုရံဖန်ရံခါတွေ့ပါရဲ့၊ သူ့အကြည့်စူးစူး တွေကိုမကြိုက်တာနဲ့ စကားမပြောပါဘူး။ အခု-ပြဿနာပေါ်တာအပြင်၊ အဒေါ်ကလဲတိုက်တွန်းတာကြောင့်သူ့ကို သွားတောင်းပန်ဖို့နဲ့ အချိန်နည်းနည်းပေးဖို့၊ အကြွေးဖွဲ့ဆပ်ဖို့၊ ငဲ့ညှာဖို့ ပြောဖို့၊ ကိုအိပ်ရာဟင်ရဲ့ ပြင်ဦးလွင်မြို့ စွန်က အိမ်ကြီးကိုမိုးဖွဲဖွဲမှာ စနေနေ့နေ့လည်ခင်းကြီး၊ တစ်ဦးတည်းသွားခဲ့တယ်။

ခင်ရောက်သွားတော့ ကိုအိပ်ရာဟင်က မျှော်လင့်ပြီးဖြစ်နေတဲ့အတိုင်းပြာပြာသလဲသူ့အိမ်ကဧည့်ခန်းထဲမှာ နွားနို့ပူပူနဲ့ ဧည့်ခံတယ်။ သူ့မိန်းမအမိနာကမန္တလေးသွားနေသတဲ့။ သည့်နောက်-----

ဒီမှာခင်-ရှင်းရှင်းဘဲ ပြောမယ်။မောင်မောင်အိ လာတာ မြင်ကတည်းက
မင်းကိုလိုချင်နေတာ။ငါနဲ့တစ်ည အိပ်ပေးရင်တွေ့အကုန်လျှော်ပေး
မယ်။အလုပ်လည်းပြန်ခန့်မယ်လေ။ဘယ်လိုလဲ-

မိုက်ရိုင်းတဲ့အောက်ကု
လာဒါပေမဲ့ငါ့မှာရွေး
စကလမ်းမရှိတော့ဘူး။
မောင်မောင်ရင်ပြီးတာဘဲ
လေ။တစ်ညတည်းနဲ့
တစ်ဘဝလုံးလဲဖို့ဘဲ။ပ
ဝ မဆုံးနဲ့နောက်ဆုံး
အကြိမ်စွန့်လိုက်မယ်
မောင်-နောင်ဆိုလိမ္မာ
တန်ပါရဲ့။

□ □ □ □

အား-အချစ်ကလေးခင်ရယ်၊ နောက်ဆုံတော့ မင်းကိုကိုယ်ပိုင်ပိုင်ဖြစ်ပြီးကိုလို့ရ
တော့မှာပါလား။ မင်းမနစ်နာအေ့ပါဘူးကွာ။ ဤသိန်းတန်ပါတယ်။ ဟဲဟဲ---

နို့တိုင်းခေါင်းကလေးတွေကပန်းဆွေး
 ရောင်စနေတာဘဲ။ လျှာနဲ့ဆေးဆေးချာ
 ချာကလိမ်းမှ-

အေး-အပျိုဆိမ်ကောင်သည့်သာ
 ခိုင်တယ်။ အောက်ဖုတ်ကြီးကနဲ့
 တာမဟုတ်ဘူး၊ ဆေးချာဖုတ်မှပဲ။

အဖေ-ဒါ
 ဘာလုပ်
 တာလဲ

အီမရာဟင်မှာခွင့်စောက်စိ
 ခလေးကိုတစ်ချက်လျှာဖြင့်
 ကလိလိုက်မှာခင်မှာမျက်
 ဓတာင်အစုံမှေးစင်းသွားပါ
 သည်။လင်ဖြစ်သူမောင်
 မောင်ပင်ဒီလိုမလုပ်ခဲ့ဘူးပါ။

အို -

ပလပ်...
 ပလပ်...

အမလေး-
 အူ...
 ဂျီ...

မိန်းမကျမ်းကျေနာသာ
 အီမရာဟင်မှာခွင့်စောက်
 ပတ်အကွဲကြောင်းတစ်
 လျှောက်နှင့်စောက်စိကို
 လျှာဖြားဖြင့်စုန်ချီဆန်ချီ
 လျက်ကလိပေးရာခင်မှာ
 ထွန်ထွန်လူပင်။

အီဗရာဟင်မ-အောက်မှသူ့၏ အောက်ဖုတ်များကို လိုလောသော လီးမဲကြီး
ဖြင့် သွက်သွက်လေးကော့တင်လိုအောင် သူ့ကို ခင်ကလဲဟန်ချက်ညီညီ
ပင်ချွတ်တိုအောက် ဝင်စပ်ယှက်ပေးရာ အရှိန်ဖြင့်လာသဖြင့် ချစ်ရသော အောင့်
ကို ပင်မေ့သွားမိပါသည်။

အမလေးကောင်း
လိုက်တာ... အောင့်
အောင့်။ အောင့်

အားအူအူဟုတ်
ပြီ။ လို... လို... ခင်
အောင့်... အောင့်...

သူ့ မိန်းမအသားမဲ-အမိနာနှင့်အပေါ်စားဖာများသာ လိုအပ်သော အီဗရာဟင်
မှ နိုင်ကွက်ကို ငြိမ်းစေလိုသည်။ ခင်ကဲ့သို့ ထူးရှယ်လေးကို လိုအပ်သည်မှာ အထူးပင်အရသာ
တွေ့နေပါသည်။ မောင်မောင်တစ်ဦးတည်းသာ လိုအပ်သဖြင့် အောက်ပတ်လေး
မှာ ကြပ်ကြပ်ကလေး ဖြစ်နေပြီး အရမ်းကို ကောင်းလှပါသည်။

ကုလားလီးမှအရမ်း
ကြီးပြီး၊ဆောက်ဆောင်း
မှကျဉ်းပြောင်နေလို့
အပြီးမြန်ပါသည်။
ခင်အရင်ပြီးပါသည်။

အာ...ရှီ...ထွက်
ကုန်ပြီ။ထွက်
ကုန်ပြီ...အိုး !

ဖလပ်...ဖလပ်...
ပြတ်...ဖွတ်...ဖွတ်

အမလေးနဲ့ကိုအီဗရာဟင်ရယ်...အရမ်းကောင်းတာဘဲ
မောင့်ကိုများသ စံစာမဲ့သ လိုများနဲ့ဖြစ်သွားမလားဟင်။

အာ...ကျုပ်မပြီးသေးဘူး
ဒါ...အလုပ်သ တောဘဲ။
သ စံစာတရားနဲ့ မဆို င်ဖူး

အိမ်ရာဟင်မှ-ပြောင်းပြန်အနေအထား
ဖြင့်ခွင့်အောက်ပတ်ကိုထပ်ယက်ပေးသ
လိုခွင့်ကိုသူ့လီးကြီးကိုနို့နိုင်းပါသည်

ပလွတ်...ပလွတ်...
မြွတ်...မြွတ်...
မြွတ်...

□

ခင်-ခင်များစောက်ပတ်ကိုချည်းအာရုံ
စိုက်ယက်ပေးနေတော့ကျုပ်ပြီးတော့မှာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ကျုပ်လီးဘဲ စုတ်
ပေးပါ။

ဒါမှအရသာခံ
လို့ရမှာ။ ချီး
စောက်ချေတွေ
အများကြီးဘဲ

ခင်များလင်ကို လီးမစုတ်ပေးဘူးလင်တယ်။ မမျှတ်တတ်ဘူး။
ကျုပ်ဆာချာသင်ပေးမယ်။ ပြောတဲ့အတိုင်းလိုက်လုပ်ပါ။ အဖိနာ
ဆိုကျုပ်ကိုညှာတိုင်းလီးစုတ်-စုတ်ပေးရတာမျှ။

အရင်းကိုဆော့ချာညှစ်ကိုင်ပြီး
ကွမ်းသီးခေါင်းကိုယောက်ယေး
မြေးမြေးချင်းနော်

ပြီးရင်-ထိပ်ဖူးကိုပွတ်ဆွဲပြီး၊
စုတ်ယေးပါးစပ်ထဲကလျှာကလဲ
ထိပ်ကို ကလိ-ကလိယေး.....

အာ...ဟုတ်ပြီ၊ဟုတ်
ပြီ၊အဲဒီလိုမျိုး.....

ဒီလိုမျိုးလာ.....
ရပြီလာ.....

ကျွန်းတို့နောက်ဝင်စုတ်...
 အထိကလဲသွားနဲ့ဆတ်
 ဆတ်လေးထိပ်ဖူးကိုက်-
 ကိုက်ပေးထိပ်ဖူးကိုအာ
 ဆါင်ထဲထိသွင်းစို့နော်...
 လီးအရင်းကိုလဲမလွတ်
 အောင်ညှစ်တာအာ...
 ဟရေအာမင်းရီး

အင်းပါ...

အီမရာဟင်ညှန်ကြား
 သည့်အတိုင်းလီးကို
 စုတ်ပေးရာနှင့်အာ
 ဆါင်ထဲတွင်ပူကနဲဖြစ်
 သွားပြီးထိပ်ဖူးမှာ
 သုတ်ဖျားစပန်းထွက်
 လာပါသည်။ဘာရယ်
 ပြောနှင့်မသိ၊ခင်မရွံမိ
 သည်ကိုခင်မသာနား
 မလည်။

အောင်မလေး...
 အဖားရေ...

ဟင်းသုတ်
 တွေထွက်လာ
 ကုန်ပြီ...

မောင်နှင့်ရီဖန်ရီခါ အဆင်အလစ်တွင်အပြာကားများပြာညှိစဉ်ကလီးစုတ်
သည်ကိုပြာညှိဖူးသော်လည်းမရှိ။စရာဟုလင်ခွဲမိသော်လည်းကိုအီဖရာဟင်ကို
စုတ်ပေးပြာညှိမှလွန်စွာအရသာထူးကဲလှကြောင်းခံစားမိပါသည်။မောင်ကခင့်
ကိုစမ်းသပ်ဖို့ပြောတော့ ငြင်းခွဲမိတာကိုသတိယနေမိသေးသည်။

ခင်မောင်များကအတွေ့အကြုံမရှိဖူးသာ
ဆိုတယ်။ကောင်းလိုက်တာများ။နီးစား
ကုလို့လာမယ်။ပိုကောင်းတယ်။လီးရေ
တွေကိုပြောင်းသွားအောင်ယက်ပေးပါ

အာ...မောင် အပြင်မှာမီးတွေလဲသည့်နေတယ်။ညဝခနာရီလောက်ရှိ
နေပြီ။အိမ်မပြန်နဲ့တော့၊ဒီမှာဘဲအိပ်လိုက်၊အဖီနာကသဘက်ခါမှပြန်

လာမှာ။

ကိုအီမရာဟင်-ကျွန်မကိုအထင်မသေးပါနဲ့။ကျွန်
မခါမျိုးလုံးဝမလုပ်ဖူးဘူး၊မောင်ဘဝအတွက်ကျွန်
မကိုယ်နဲ့တစ်ညတာရှင်းလိုက်မိတာပါ။

ကျွန်မနဲ့လိုတာကိုမောင်မ
သိပါအနဲ့နော်။ကတိပေးပါ။

ဟဲဟဲ...ကိုယ်နားလည်
ပါတယ်။မင်းလင်အ
တွက်မင်းတာဝန်ကျ
ပါတယ်။

ညဦးယံကလိုးပွဲအပြီး-အီဗရာဟင်ရင်ခွင်တွင်အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြီးနောက်။မနက်လင်းခါနီး ၄နာရီခန့်တွင်တင်းကနံ့စားရသဖြင့်ခင်လန့်နိုးသွားခဲ့ပါသည်။

အာဖလက်တွေ နာလိုက်တာ။

ကိုအီဗရာဟင်--ဒါဘာလုပ်တာလဲဟင်။ကျွန်မကိုသတ်မလို့လား။

စကားမရှည်နဲ့ခင်၊ ကျုပ်ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာစောင့်ကြည့်

အမလေးက အိမ်ရာဟင်။ ရှင်လိုချင်တာရပြီးပြီတဲ့။ ကျွန်မကိုမချုပ်ပါနဲ့၊ ပြန်လွှတ်ပေးပါနော်။ အိမ်ပြန်ပါရအေး၊ အဆင်စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်။

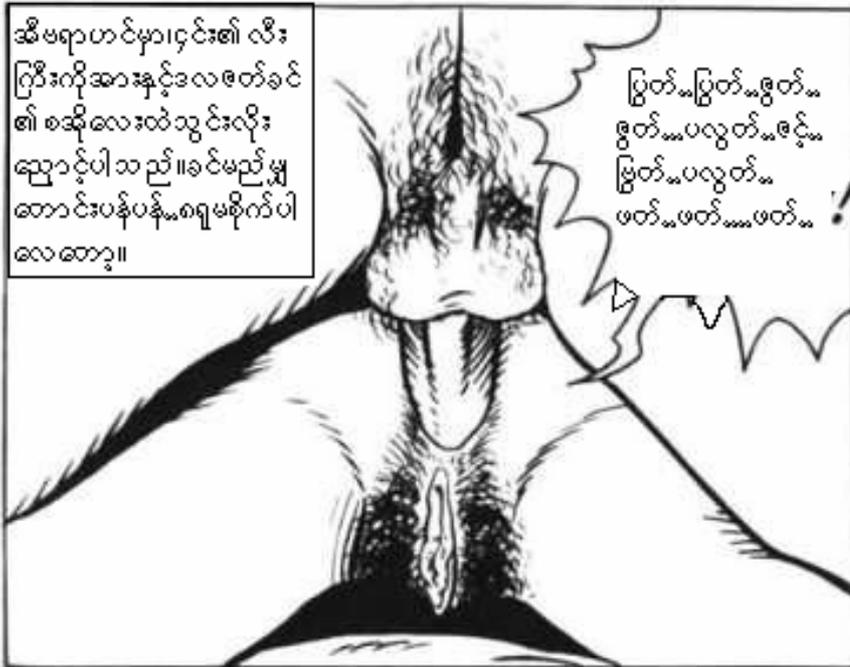
အိမ်ရာဟင်အဖြေမပေးပါ။ ငှင်း၏လီးမဲကြီးကိုသာ နာနာစွမ်းတိုက်နေပါသည်။ ရှေ့ပြေးသုတ်ကျောပြည်များထွက်လာသည်အထိပင်။

ယင်းနောက်ခံအပေါ်နောက်ပြန်တက်ကာ၊ ခင်၏ပန်းသွေးရောင်စအိုလေးနတ်သို့ ငှင်း၏လီးကြီးကို ဆောင့်သွင်းချလိုက်ပါသည်။

ခုတ်-ဖို့မြတ်

ဆောင်မယ်လေးက နာလိုက်တာ။ အမေ့ကို အိမ်ရာဟင် ဖင်မလိုပဲ၊ နဲ့ကျွန်မ မိမိနိုင်သူ အိမ်

အိမ်ရာဟင်မှာ၊ ငှင်း၏ လီး
 ကြီးကို အားနှင့် လေ့တတ်ခင်
 ၏ စအိုလေးတံသွင်းလို
 သွားပါသည်။ ခင်မည်မျှ
 တောင်းပန်ပန်၊ ရှေ့မတိုက်ပါ
 လေတော့။

ပြတ်...ပြတ်...ဇွတ်...
 ဇွတ်...ပလွတ်...ဇင့်...
 မြှတ်...ပလွတ်...
 ဖတ်...ဖတ်...ဖတ်... !

အိမ်ရာဟင်မှာ အားနဲ့ ဆောင်လိုမျိုး (ဖင်ချမျိုး) ကို ခင်မှာ မချီမဆာနဲ့ ပင်ခံစားနေရပါ
 သည်။ နာလွန်းသော ဖြင့်ချစ်လင်မောင်မောင်ကို တမ်းတမ်းပါသည်။ မောင်ကဆို
 သာဆိုသည်။ ခင်ကို ယင်းသို့ ရက်ရက်စက်စက်ဘယ်တော့မှ မပြုမူခဲ့ပါချေ။

အောင်မလေးတော့...ဆာပါ
 ငြိရှင့်...မောင်ချစ်မှာပါ ငြိ !

ကုလားအီဗရာဟင်တွင်အကျင့်ဆိုးတစ်ခုရှိသည်ကိုခင်မသိခဲ့ပါချေ။ ယင်းမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုသာ မယိုးကျွတ်ာ မစပ်ယှက်ပြီးသာ ညှော်နှောခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအစာပိတ် ဖင်လိုးတတ်ချင်းပါပေ။ ယင်းမှသာ ငှင်းအာသာပြေပါသည်။ ယင်းအကျင့်ကိုငှင်း၏ မိန်းမအဖီနာပင်မိမိမရပ်နိုင်သဖြင့်လင်မယား တကျက်ကျက်ဖြစ်ကြပါသည်။ အီဗရာဟင်နှင့်အိပ်ဖူးသောမည်သည့် ဖာရှုငွေမည်မျှပေးပေး—ငှင်းနှင့်ပြန်မအိပ်ရဲတော့ပါချေ။

အိမ်ရာဟင်မှာ-ခင်းကိုဖင်လိုဒရာမှကာမအရှိန်မြင့်သထက်မြင့်လာပြီး
လုတ်လွတ်ခါနီးသောအခါမျက်နှာကြီးရှုံ့ဖွဲ့လာပါသည်။

ဆိုပြီစရာပင်...ခင်မှာမူလနာကျင်ခံစားနေရာမှ
အရသာထူးတစ်ခုကိုခန့်ကန့်ခံစားလိုက်ရမိ
ကာ၊မျက်တောင်အစုံဖျားစင်းသွားပြီ။

အိမ်ရာဟင်မှာသုတ်ထွက်သွားသ
 ပြင့်သူ့လီးမဲကြီးကိုခင်းဆီထဲမှ
 ဆွဲနှုတ်လိုက်ရာသုတ်ရည်ပြစ်ပြစ်
 မှုခင်းဆီမှတစ်ဆင့်ခင်းဆီပတ်
 အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်စီးကျ
 နေပါသည်။

မောင်ချေခင်းကိုခွင့်လွတ်ပါတော့။ အစက
 တော့မောင်လွတ်မြောက်ရေးအတွက်ခင်း
 ကိုယ်နဲ့ရင်းမိတာဆိုပြီး၊ သူနဲ့လိုပြီးမှ
 သာယာသလိုဖြစ်သွားမိတာကို၊ ဒါပထမ
 ဆုံးအကြိမ်နဲ့နောက်ဆုံးအကြိမ်ပါပဲ။
 မောင်နောင်လိမ္မာနိုင်ပါစေ။

နိဂုံး

၆ ရက်မျှအကြာတွင်ကိုမောင်မောင်ရန်ကုန်မှပြန်ရောက်လာပါသည်။ခင်မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင်၊မောင်မောင်ဆရာမှ မောင်မောင်လိုသောဌသိန်းကိုမကူညီနိုင်ပါ။မောင်မောင်မှာရှိသည့်သိက္ခာလေးစွန့်လွှတ်ကာခင့်တို့မိဘများထံအကူအညီသွားတောင်းပါသေးသည်။ ပေးဖို့ဝေးစွာအိမ်ထဲပင်အဝင်မခံပါ။ဖုံးဖြင့်ပြောကြည့်ရာမင်းထောင်ကျမှငါတို့သမီးပြန်ခေါ်လို့ရမယ်။မင်းထောင်ကျတာပိုကောင်းတယ်ဟုပင်ထောပနာပြုလိုက်ပါသေးသည်။ခင်ကမောင်ကို အိဗရာဟင်နှင့်ရောက်ရောက်ချင်းသွားတွေ့ဖို့တိုက်တွန်းပါသည်။

အိဗရာဟင်နဲ့သွားတွေ့ရာ၊မောင်မှာကိုယ့်နားကိုပင်ကိုယ့်မယုံကြည်။ အိဗရာဟင်မှာတစ်ပတ်အတွင်းရုတ်ချည်းပြောင်းလဲသွားကာ၊မောင်မောင်အားပူစရာမလိုတော့ကြောင်း၊ ငွေ ၅ သိန်း ကိုပေးလျှော်စရာမလိုတော့ပါကြောင်း၊ မောင်မောင်အားစက်ရုံတွင်လက်ထောက်မန်နေဂျာရာထူးသို့ပင်တိုးမြှင့်ပေးရန်ရှိကြောင်း၊ တစ်ခုမှာကြားလိုသည်မှာအသောက်အစားလောင်းကစားမဖက်တော့ရန်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ခင့်ကို ချစ်ချစ်ခင်ခင်ကြင်ကြင်နာနာပေါင်းသင်းသွားရန်ဖြစ်ကြောင်း၊အခက်အခဲတွေ့တိုင်းငှင်းအားအကူအညီတောင်းနိုင်ပါကြောင်းပြောကြားခဲ့ပါသည်။

မောင်မောင်မှအိဗရာဟင်ထံမှပြန်လာပြီး၊အိမ်အရောက်တွင်သတင်းဦးသတင်းထူးကိုဇနီးဖြစ်သူခင့်အားဝမ်းသာအားရပြောကြားသော်လည်း၊ ခင်မှာလိုက်လိုက်လှဲလှဲပျော်ရွှင်မှုတစ်စုံတစ်ရာမပြသသည်ကို ငတုံး၊ငမိုက်သားမောင်မောင်တစ်ယောက်လုံးဝသတိမထားမိပေမဲ့၊အဒေါ်ဖြစ်သူဒေါ်သန်းရင် ကတော့သတိမမိလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်သန်းရင်မှ အိဗရာဟင်အိမ်သို့မိုးညတစ်ညတွင်တောင်းပန်စကားပြောကြားရန်အိမ်မှထွက်သွားပြီးမိုးလင်းပြီးမှ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ဟန်ဖြင့်အိမ်ပြန်ရောက်လာသော ခင်နှင့်ယခုဖြစ်ရပ်များကို ဂုံဖန်ဂုံခါ ဆက်စပ်တွေးတောကြည့်မိနေပါတော့သတည်း။....

စာရှုသူများအားမေတ္တာဖြင့်ရိုးသားစွာတင်ပြသူ
(မြောက်ဒဂုန်တယာ)

(ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်စာစု ။ဟောလိဂုဒ်သရုပ်ဆောင် ဒယ်မီမိုးသရုပ်ဆောင်ထားသာဇာတ်လမ်းကြောရိုးတစ်ခုကိုလည်းကောင်း၊ ကာတွန်းရေးဆရာ တင်မောင်ဝင်း ကာတွန်းရေးဆွဲဟန်ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ မြိုင် အစရှိသော ဂန္ဓဝင်ဝတ္ထု ကြီးများကိုရေးသားခဲ့သော နိုင်ငံကျော်စာရေးဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ စာရေးသားဟန်ကိုလည်းကောင်း မှီးပါကြောင်း၊ ဖွင့်ဟဝန်ခံလျက် သက်ဆိုင်ရာ ဆရာကြီးများအား ရိုသေဝပ်တွားကန်တော့တောင်းပန်အပ်ပါသည်။)